

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์การใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 บทละครรำ เรื่องพระร่วง, นิราศเมืองแกลง, และรามเกียรติ์ ตอนศึกโมยราพ ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 เรื่องตาลโตนด, พระอภัยมณี, และเสภาขุนช้างขุนแผน ตอนพลายแก้วแต่งงานกับนางพิม ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 เรื่องรามเกียรติ์ ตอนทศกัณฐ์ลี้ม, เสภาขุนช้างขุนแผน ตอนพลายงามพบพ่อ และประชุมโคลงโลกนิติ ได้ผลการศึกษาเป็นดังนี้

1. การคงตามรูปศัพท์เดิมของภาษาบาลี

การคงตามรูปศัพท์เดิมของภาษาบาลี มีปรากฏในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 183 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ ๑

“จึงมีพระราชบัญชา แก่พญาเดโชยอดทหาร” (บทละครรำ เรื่องพระร่วง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 31)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของเดโช คือ เดโช (เต-โช) แปลว่า เดช, อำนาจ นำมาใช้โดยคงตามรูปเดิมไม่ตัดรูปวิภัติออก ในตัวอย่างที่ 1 นี้ เปลี่ยนพยัญชนะ ต เป็น ค ใช้เป็นชื่อเฉพาะ หมายถึง พญาเดโช

ตัวอย่างที่ 2

“เหมือนเสร้างให้ไปตายวายชีวัง กูจะยังอยู่ไซร์ไม่เข้าที่” (บทละครรำ เรื่องพระร่วง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 33)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของชีวัง คือ ชีวัง (ชี-วัง) แปลว่า ชีวิต, ความเป็นอยู่ นำมาใช้โดยคงตามรูปเดิมไม่ตัดรูปวิภัติออก และแปลงนิคหิตเป็น ง

ตัวอย่างที่ 3

“แต่น้ำตาลมิได้พานโนนาก็ ปัดวิวาลัยก็ห่ออ่อนลง” (เรื่องนิราศเมืองแกลง

หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 69)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของวาโย คือ วาโย (วา-โย) แปลว่า ลม นำมาใช้โดยคงตามรูปเดิมไม่ตัดรูปวิภัตติออก

ตัวอย่างที่ 4

“ใครหึงอย่าได้ไหลหลง จงปลงอนิจจังสังขาร” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 84)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของอนิจจัง คือ อนิจจ (อะ-นิค-จัง) แปลว่า ไม่เที่ยง, ไม่แน่นอน, ไม่ถาวร นำมาใช้โดยคงตามรูปเดิมไม่ตัดรูปวิภัตติออก และแปลงนิกหิตเป็น ง

ตัวอย่างที่ 5

“นาคิมิพิษเพียง สุริโย เลื่อยบ่ท่าเดโช แซ่มซ่า” (ประชุมโคลงโลกนิติ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 66)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของสุริโย คือ สุริโย (สุ-ริ-โย) แปลว่า พระอาทิตย์ นำมาใช้โดยคงตามรูปเดิมไม่ตัดรูปวิภัตติออก

ตัวอย่างที่ 6

“ข้าจะขอรับอาสา จับพ่อเมืองมาให้จงได้” (บทละครรำ เรื่องพระร่วง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 31)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของอาสา คือ อาสา (อา-สา) แปลว่า ความสมัครใจ, ความเต็มใจ นำมาใช้โดยคงตามรูปเดิม ตัดรูปวิภัตติออก

ตัวอย่างที่ 7

“ถึงทุกขั้ใครในโลกที่โสภเสว้า ไม่เหมือนเราภูมรินถวิลหา” (เรื่องนิราศเมืองแกลง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 65)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของโลก คือ โลก (โล-กะ) แปลว่า แผ่นดินเป็นที่อาศัยของมนุษย์และสัตว์ นำมาใช้โดยคงตามรูปเดิม ตัดรูปวิภัตติออก

ตัวอย่างที่ 8

“เห็นหมู่วานรโยธา มิได้ตรวจตราแก่กัน” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 88)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของวานร คือ วานร (วา-นะ-ระ) แปลว่า ลิง นำมาใช้โดยคงตามรูปเดิม ตัดรูปวิภัตติออก

ตัวอย่างที่ 9

“แต่ก่อนกาลตาลมีภานีบัง จึงอาจอ้างค่าากรทุนรอนหลาย” (เรื่องตาลโดนด

หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 หน้า 20)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของอากร คือ อากร (อา-กะ-ระ) แปลว่า ค่าธรรมเนียมอย่าง
หนึ่งที่รัฐบาลเรียกเก็บ นำมาใช้โดยคงตามรูปเดิม ตักรูปวิภัตตคืออก

ตัวอย่างที่ 10

“ปั้นเหน่งเนื่องเฟื่องกระหนกกระหนาบรัด ทรงศักดิ์พระมหามาลาระบาย ”

(เรื่องพระอภัยมณี หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 หน้า 39)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของมาลา คือ มาลา (มา-ลา) แปลว่า หมวก นำมาใช้โดยคง
ตามรูปเดิม ตักรูปวิภัตตคืออก

ตัวอย่างที่ 11

“นั่งลงตรงหน้าท่านสมภาร แล้วท่านจึงส่งมงคลให้ ” (เสภาขุนช้างขุนแผน
ตอนพลายแก้วแต่งงานกับนางพิม หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 หน้า 95)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของมงคล คือ มงคล (มั่ง-กะ-ละ) แปลว่า ด้ายที่ทำเป็นวง
สำหรับสวมศีรษะเพื่อเป็นสิริมงคล นำมาใช้โดยคงตามรูปเดิม ตักรูปวิภัตตคืออก

ตัวอย่างที่ 12

“บัลลังก์บทลวดประกวคภาพ เกรือกระหนกครุทกระหนาบจับนาคห้อย ”
(เรื่องรามเกียรติ์ ตอนทศกัณฐ์สู้ม้า หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 18)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของนาค คือ นาค (นา-กะ) แปลว่า งูใหญ่มีหงอนเป็นสัตว์ใน
นิยาย นำมาใช้โดยคงตามรูปเดิม ตักรูปวิภัตตคืออก

ตัวอย่างที่ 13

“พริกมะเขือเหลืองงามอร่ามตา สาธิตกาแก้วกินแล้วบินฮือ ” (เสภาขุนช้างขุนแผน
ตอนพลายงามพบพ่อ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 47)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของสาธิตา คือ สาธิตา (สา-ติ-กา) แปลว่า นก นำมาใช้โดยคง
ตามรูปเดิม ตักรูปวิภัตตคืออก

ตัวอย่างที่ 14

“แสวงยั้งสิ่งสดับองค์ โอวาท หวังประชาชนให้อ่านแจ้ง คำโคลง ” (ประชุม
โคลงโลกนิติ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 65)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของโอวาท คือ โอวาท (โอ-วา-ทะ) แปลว่า คำแนะนำ, ข้อคิด
นำมาใช้โดยคงตามรูปเดิม ตักรูปวิภัตตคืออก

2. การเปลี่ยนรูปสระของรูปศัพท์ภาษาบาลี

การเปลี่ยนรูปสระของรูปศัพท์ภาษาบาลี มีปรากฏในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 89 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

2.1. เปลี่ยนรูปสระ อะ เป็น อา

เปลี่ยนรูปสระ อะ เป็น อา มีปรากฏในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 44 ศัพท์ จากทั้งหมด 420 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“ขณะนั้นเหลือบเห็นนายทหาร มากราบกรานก้มหน้ากายสั่น” (บทละครว่าเรื่องพระร่วง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 30)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของทหาร คือ ทหฺร (ทะ-หะ-ระ) แปลว่า หนุ่ม, เยาว์, เด็กชาย, เด็กหนุ่ม, คนหนุ่ม นำมาใช้โดยการเปลี่ยนสระ อะ เป็น อา คือ ยึดสระเสียงสั้นออกเป็นเสียงยาว

ตัวอย่างที่ 2

“พอรุ่งแสงสุริยาลีลาศ ลงเลียบหาดหวนคะนึ่งถึงสมร” (เรื่องนิราศเมืองแกลง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 66)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของสุริยา คือ สุริย (สุ-ริ-ยะ) แปลว่า พระอาทิตย์ นำมาใช้โดยการเปลี่ยนสระ อะ เป็น อา คือ ยึดสระเสียงสั้นออกเป็นเสียงยาว

ตัวอย่างที่ 3

“จึงคิดว่าวานรนี้ เหตุใดมีหางเป็นมัจฉา” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 95)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของมัจฉา คือ มจฺฉ (มัด-ฉะ) แปลว่า ปลา นำมาใช้โดยการเปลี่ยนสระ อะ เป็น อา คือ ยึดสระเสียงสั้นออกเป็นเสียงยาว

2.2. เปลี่ยนรูปสระ อิ เป็น อี

เปลี่ยนรูปสระ อิ เป็น อี มีปรากฏในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 14 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“จึงตรงเข้าไปยังคีรี ไม่เกรงอักษิจะสังหาร” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 94)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของอัคคี คือ อคฺคิ (อฺก-คิ) แปลว่า ไฟ นำมาใช้โดยการ
เปลี่ยนสระ อี เป็น อี คือ ยึดสระเสียงสั้นออกเป็นเสียงยาว

ตัวอย่างที่ 2

“เหลือแต่โลทันสารถิ ด้วยขั้บรมณิไม่หนีได้” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอน
ทศกัณฐ์ล้ม หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 20)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของสารถิ คือ สารถิ (สา-ระ-ถิ) แปลว่า คนขั้บรม
นำมาใช้โดยการเปลี่ยนสระ อี เป็น อี คือ ยึดสระเสียงสั้นออกเป็นเสียงยาว

ตัวอย่างที่ 3

“อศฺจรรยเป็นพันพันทวิ เมื่อกั้ข้าเคลิ้มหลับไป” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึก
ไมยราพ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 90)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของทวิ คือ ทฺวิ (ทะ-วิ) แปลว่า สอง นำมาใช้โดยการ
เปลี่ยนสระ อี เป็น อี คือ ยึดสระเสียงสั้นออกเป็นเสียงยาว

2.3 เปลี่ยนรูปสระ อุ เป็น อู หรือ โอ

เปลี่ยนรูปสระ อุ เป็น อู หรือ โอ มีปรากฏในบทหรือขกรองหนังสือเรียน
ภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 9 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“ฉวยได้ธนูเคยทรง ก้าวลงบันไดไคไลคลา” (บทละครรำ เรื่องพระร่วง
หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 34)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของธนู คือ ธนฺ (ทะ-นฺ) แปลว่า อาวุธชนิดหนึ่งประกอบ
ด้วยคันสำหรับยิง นำมาใช้โดยการเปลี่ยนสระ อุ เป็น อู คือ ยึดสระเสียงสั้นออกเป็นเสียงยาว

ตัวอย่างที่ 2

“ทั้งชมพูซัดจินนครา เฝ้าบาทคาศดาประนมกร” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอน
ทศกัณฐ์ล้ม หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 17)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของชมพู คือ ชมฺพฺ (ชฺม-พฺ) แปลว่า ไม้หว่า นำมาใช้โดย
การเปลี่ยนสระ อุ เป็น อู คือ ยึดสระเสียงสั้นออกเป็นเสียงยาว

ตัวอย่างที่ 3

“ถ้าล้มหลงตรงไหนไขออกดู ทั้งของครุของพ่อต่อกันมา” (เสภาขุนช้าง
ขุนแผน ตอนพลายงามพบพ่อ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 51)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของครุ คือ คฺรุ (คะ-รุ) แปลว่า ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์

นำมาใช้โดยการเปลี่ยนสระ อู เป็น อุ คือ ยึดสระเสียงสั้นออกเป็นเสียงยาว

2.4 เปลี่ยนรูปสระ อี หรือ อี้ เป็น เอีย

เปลี่ยนรูปสระ อี, อี้ เป็น เอีย มีปรากฏในบทหรือกรอนหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 2 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“คิดแล้วจึงตอบวจา เหวยอ้ายพาลาเดียรัจฉาน” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 110)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของเดียรัจฉาน คือ ติรจฉาน (ติ-รัด-ฉา-นะ) แปลว่า สัตว์เดียรัจฉาน, สัตว์มีร่างกายเจริญโดยทางขวาง นำมาใช้โดยการเปลี่ยนสระ อี เป็น เอีย คือ ยึดสระเสียงสั้นเดียวหรือเสียงยาวเดียวออกเป็นสระเสียงยาวประสม

ตัวอย่างที่ 2

“เชียรท่านเียนขอแล้วผู้ มีชัย” (ประชุมโคลงโลกนิติ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 69)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของเชียร คือ ชีร (ที-ระ) แปลว่า ผู้มีปัญญา, ผู้ฉลาด นำมาใช้โดยการเปลี่ยนสระ อี เป็น เอีย คือ ยึดสระเสียงสั้นเดียวหรือเสียงยาวเดียวออกเป็นสระเสียงยาวประสม

2.5 เปลี่ยนรูปสระ อี เป็น อี

เปลี่ยนรูปสระ อี เป็น อี มีปรากฏในบทหรือกรอนหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 6 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“แล้วถามวิถีทางจร ซึ่งจะไปนครยักษี” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 92)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของวิถี คือ วิถิ (วี-ถิ) แปลว่า ถนน, ทาง นำมาใช้โดยการเปลี่ยนสระ อี เป็น อี (เปลี่ยนที่ศัพท์หน้า) คือ ทอนสระเสียงยาวเป็นสระเสียงสั้น

ตัวอย่างที่ 2

“ทั้งเพชรนิลจินดามาประทาน พระกุมารเมินหน้าแล้วว่าพถัน” (เรื่องพระอภัยมณี หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 หน้า 38)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของนิต คือ นิล (เน-ละ) แปลว่า พลอยชนิดหนึ่งมีสีค้ำนำมาใช้โดยการเปลี่ยนสระ อี เป็น อิ คือ ทอนสระเสียงยาวเป็นสระเสียงสั้น

2.6 เปลี่ยนรูปสระ อะ เป็น เอ

เปลี่ยนรูปสระ อะ เป็น เอ มีปรากฏในบทหรือกรอนหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 1 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“ไปเห็นชลไกล กลางสมุทร ชมว่าน้ำบ่อน้อย มากล้ำ ลึกเหลือ” (ประชุมโคลงโลกนิติ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของชล คือ ชล (ชะ-ละ) แปลว่า น้ำ นำมาใช้โดยการเปลี่ยนสระ อะ เป็น เอ คือ เปลี่ยนสระเสียงสั้นเป็นสระเสียงยาว

3. การเปลี่ยนรูปพยัญชนะของรูปศัพท์ภาษาบาลี

การเปลี่ยนรูปพยัญชนะของรูปศัพท์ภาษาบาลี มีปรากฏในบทหรือกรอนหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 69 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

3.1 เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ป เป็น บ

เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ป เป็น บ มีปรากฏในบทหรือกรอนหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 29 คำ จากทั้งหมด 419 คำ

ตัวอย่างที่ 1

“น้อมเศียรประณตบทมาลัย ทูลพระผู้ผ่านแผ่นดินไผท” (บทละครรำ เรื่องพระร่วง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 31)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของบท คือ ปท (ปะ-ทะ) แปลว่า ข้อความเรื่องหนึ่ง ๆ หรือตอนหนึ่ง ๆ นำมาใช้โดยการเปลี่ยนพยัญชนะ ป เป็น บ

ตัวอย่างที่ 2

“กูจะส่งตัวมิ่งนั้นไชรี้ คินให้ขุนขอมภูบาล” (บทละครรำ เรื่องพระร่วง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 42)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของภูบาล คือ ภูปาละ (พู-ปา-ละ) แปลว่า พระเจ้าแผ่นดิน นำมาใช้โดยการเปลี่ยนพยัญชนะ ป เป็น บ

ตัวอย่างที่ 3

“คนพาลผู้บาปแท้ ทฺรุจิต ไปสู่หาบัณทิต ค้ำเข้า” (ประชุมโคลงโลกนิติ

หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 66)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของบัณฑิต คือ ปณฺฑิต (ป็น-ติ-ตะ) แปลว่า ผู้มีความรู้, ผู้มีปัญญา นำมาใช้โดยการเปลี่ยนพยัญชนะ ป เป็น บ

3.2 เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ต เป็น ค

เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ต เป็น ค มีปรากฏในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 15 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“ ใค้ยากลำบากด้วยกัน ที่ในอารักขาันดาร ” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 91)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของกันดาร คือ กนฺดาร (กัน-ตา-ระ) แปลว่า ทางกันดาร, ทางลำบาก นำมาใช้โดยการเปลี่ยนพยัญชนะ ต เป็น ค

ตัวอย่างที่ 2

“ รุ่**นบิดา**มารดาเอามาปลุก ชั้นลูกลูกไม่คิดเพาะเหมาะตรงไหน ” (เรื่อง ตาลโตนด หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 หน้า 19)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของบิดา คือ ปีตา (ปี-ตา) แปลว่า พ่อ, ผู้ให้กำเนิด นำมาใช้โดยการเปลี่ยนพยัญชนะ ต เป็น ค ในตัวอย่างที่ 2 นี้ เปลี่ยนพยัญชนะ ป เป็น บ อีกด้วย

ตัวอย่างที่ 3

“ สุริยส่องดาราไว้ เพื่อร้อนแรงแสง ” (ประชุมโคลงโลกนิติ หนังสือเรียน ภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 71)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของดารา คือ ดารา (ตา-รา) แปลว่า ดาว นำมาใช้โดยการเปลี่ยนพยัญชนะ ต เป็น ค

3.3 เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ว เป็น พ

เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ว เป็น พ มีปรากฏในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 25 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“ เคยท่องเที่ยวแถวแนวพนา ตามประสาพรานป่าสมุนไพโร ” (บทละครรำ เรื่องพระร่วง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 32)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของพนา คือ วณ (วะ-นะ) แปลว่า ป่า, ดง นำมาใช้โดยการเปลี่ยนพยัญชนะ ว เป็น พ ในตัวอย่างที่ 1 นี้ เปลี่ยนสระ อะ เป็น อา อีกด้วย

ตัวอย่างที่ 2

“แล้วห้ามปรามตามใจอาลัยลาญ คุณของท่านเลิศลภพไตร” (เรื่องพระ
อภัยมณี หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 หน้า 44)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของภพ คือ ภว (พะ-วะ) แปลว่า โลก, แผ่นดิน, วัตถุสงสาร
นำมาใช้โดยการเปลี่ยนพยัญชนะ ว เป็น พ

ตัวอย่างที่ 3

“ทั้งขอมไทยได้สิ้นก็ยินดี เรียนคัมภีร์พุทธเพทพระเวทมนต์” (เรื่องขุนช้าง-
ขุนแผน ตอนพลาญงามพบพ่อ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 53)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของเพท คือ เวท (เว-ทะ) แปลว่า ความรู้, วิชา นำมาใช้
โดยการเปลี่ยนพยัญชนะ ว เป็น พ

3.4 เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ฎ เป็น ฏ

เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ฎ เป็น ฏ มีปรากฏในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย
ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 1 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“เราจะไปยังกุฎี บางที่พระร่วงเธอจะมา” (บทละครรำ เรื่องพระร่วง
หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 41)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของกุฎี คือ กุฎิ (กุ-ติ) แปลว่า กระโจม, ห้องเล็ก, ที่อยู่ของ
พระสงฆ์ นำมาใช้โดยการเปลี่ยนพยัญชนะ ฎ เป็น ฏ

4. การคงความหมายเดิมของรูปศัพท์ภาษาบาลี

การคงความหมายเดิมของรูปศัพท์ภาษาบาลี มีปรากฏในบทร้อยกรองหนังสือเรียน
ภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 369 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“พ่อเมืองปัญญาแหลมนัก จะลอมคักน้ำไว้ได้ง่ายดาย” (บทละครรำ เรื่องพระร่วง
หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 30)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของปัญญา คือ ปญญา (ป็น-ยา) แปลว่า ความรู้, ความฉลาด
นำมาใช้โดยการคงความหมายเดิม

ตัวอย่างที่ 2

“พอพบพวกโจรเรือหลงเชื่อฟัง จะเข้าฝั่งชลธารโดยสารมัน” (เรื่องพระอภัยมณี

หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 หน้า 38)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของโจร คือ โจร (โจ-ระ) แปลว่า ผู้ร้าย, ผู้ลักขโมย นำมาใช้
โดยการคงความหมายเดิม

ตัวอย่างที่ 3

“ดาวเดือนเดือนลับอัมพร สุกฺญาบินร่อนหากัน” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนทศกัณฐ์ล้ม
หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 17)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของสุกฺญา คือ สุกฺญา (สะ-กฺ-นา) แปลว่า นก นำมาใช้โดยการ
คงความหมายเดิม

5. การเปลี่ยนความหมายของรูปศัพท์ภาษาบาลี

การเปลี่ยนความหมายของรูปศัพท์ภาษาบาลี มีปรากฏในบทร้อยกรองหนังสือ
เรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 40 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“จงระงับดับความทุกข์ร้อน อย่าอวฺรณวิโยคกันแสงศัลย์” (เรื่องรามเกียรติ์
ตอนศึกไมยราพ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 92)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของอวฺรณ คือ อวฺรณ (อา-วะ-ระ-นะ) แปลว่า การปกปิด,
กั้น, อุปสรรค นำมาใช้โดยการเปลี่ยนความหมายเป็น ความห่วงใย, ความอาลัย, และความคิดกังวล

ตัวอย่างที่ 2

“ครั้นว่าค่อยคลายหายสะอื้น แข็งขื่นฝืนจิตมานะใหญ่” (บทละครว่า เรื่องพระร่วง
หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 35)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของมานะ คือ มาน (มา-นะ) แปลว่า ความถือตัว, เย่อหยิ่ง
นำมาใช้โดยการเปลี่ยนความหมายเป็นความพยายาม, ความเพียร, และความมานะอดทน

ตัวอย่างที่ 3

“ไอ้ชะนีเวทนาที่ชั่วหาผิว เหมือนตัวพี่จากน้องให้หมองหมาง” (เรื่องนิราศเมือง
แกลง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 67)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของเวทนา คือ เวทนา (เว-ทะ-นา) แปลว่า ความรู้สึกเจ็บปวด
นำมาใช้โดยการเปลี่ยนความหมายเป็นความสงสาร

6. การออกเสียงของรูปศัพท์ภาษาบาลี

การออกเสียงของรูปศัพท์ภาษาบาลี มีปรากฏในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 415 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

6.1 ออกเสียงตามรูปศัพท์เดิม

ออกเสียงตามรูปศัพท์เดิม มีปรากฏในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 65 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“ พรั่งพร้อมพหลพลกำลัง จะไปยังละโว้ธานี ” (บทละครรำ เรื่องพระร่วง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 32)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของธานี คือ ธาณี (ทา-ณี) แปลว่า เมือง, นคร นำมาใช้ โดยการออกเสียงตามคำเดิมของภาษาบาลี

ตัวอย่างที่ 2

“ ถึงยามสองล่องลำนาวาเลื่อน พอดวงเดือนคั่นเมฆขึ้นเหลืองเหลือง ” (เรื่องนิราศเมืองแกลง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 65)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของนาวา คือ นาวา (นา-วา) แปลว่า เรือ นำมาใช้ โดยการออกเสียงตามคำเดิมของภาษาบาลี

ตัวอย่างที่ 3

“ ขนุนสุกสล้างแห่ง สาขา ภายนอกเห็นหนามหนา หนั่นแท้ ” (ประชุมโคลงโลกนิติ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 66)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของสาขา คือ สาขา (สา-ชา) แปลว่า กิ่ง นำมาใช้ โดยการออกเสียงตามคำเดิมของภาษาบาลี

6.2 ออกเสียงผิดไปจากรูปศัพท์เดิม

ออกเสียงผิดไปจากรูปศัพท์เดิม มีปรากฏในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 350 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“ แล้วจึงกราบทูลสิ้นทุกสิ่ง ตามความจริงแต่องค์พระทรงศักดิ์ ” (บทละครรำ เรื่องพระร่วง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 30)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมขององค์ คือ องค (อัง-คะ) แปลว่า พระองค์, ร่างกาย, อวัยวะ นำมาใช้ โดยการออกเสียงผิดไปจากคำภาษาบาลีเดิม

ตัวอย่างที่ 2

“ตกใจตั้งพระยามัจจุราช มาพันฟาดเศียรเกล้าเกศี” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 91)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของมัจจุราช คือ มจจุราช (มัจ-จุ-รา-ชะ) แปลว่า เจ้าแห่งความตาย นำมาใช้โดยการออกเสียงผิดไปจากคำภาษาบาลีเดิม

ตัวอย่างที่ 3

“ทับทิมทิพย์ประดับทับทรวง พาทุรงค์โชติช่วงทองกร” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนทศกัณฐ์ล้ม หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 18)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของโชติ คือ โชติ (โช-ติ) แปลว่า แสงสว่าง นำมาใช้โดยการออกเสียงผิดไปจากคำภาษาบาลีเดิม

7. การเพิ่มตัวอักษรของรูปศัพท์ภาษาบาลี

การเพิ่มตัวอักษรของรูปศัพท์ภาษาบาลี มีปรากฏในบทร้อยกรอง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 22 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“ครองขอมนครเศศเดชนันต์ ทรงธรรมออกห้องพระโรงธาร” (บทละครรำ เรื่องพระร่วง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 30)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของนครเศศ คือ นคร (นะ-คะ-ระ) แปลว่า นคร, เมือง นำมาใช้โดยการเพิ่มตัวอักษรเป็นนครเศศ

ตัวอย่างที่ 2

“ต้องหมู่โยธาพาริน มัวเมาไปสิ้นไม่ทนได้” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 88)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของพาริน คือ วานร (วา-นะ-ระ) แปลว่า ลิง นำมาใช้โดยการเพิ่มตัวอักษรเป็นพาริน ในตัวอย่างที่ 2 นี้ เปลี่ยนพยัญชนะ ว เป็น พ อีกด้วย

ตัวอย่างที่ 3

“ข้ามด่านผ่านทางพนาดร พاجرเร่งรีบไปธานี” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 89)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของพนาดร คือ วน (วะ-นะ) แปลว่า ป่า, ดง นำมาใช้โดยการเพิ่มตัวอักษรเป็นพนาดร ในตัวอย่างที่ 3 นี้ เปลี่ยนพยัญชนะ ว เป็น พ อีกด้วย

8. การลดตัวอักษรของรูปศัพท์ภาษาบาลี

การลดตัวอักษรของรูปศัพท์ภาษาบาลี มีปรากฏในบทร้อยกรอง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ จำนวน 93 ศัพท์ จากทั้งหมด 419 ศัพท์

ตัวอย่างที่ 1

“เอาอเวระระจับหง้าย อาจสิ้น สูญเวร” (ประชุมโคลงโลกนิติ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หน้า 70)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของสูญ คือ สูญญ (สุน-ยะ) แปลว่า ทำให้หายสิ้นไป นำมาใช้โดยการลดตัวอักษร คือ พยัญชนะวรรคเดียวกันเหมือนกันซ้อนกันสองตัวตัดทิ้งหนึ่งตัว ในตัวอย่างที่ 1 นี้ เปลี่ยนสระ อู เป็น อุ อีกด้วย

ตัวอย่างที่ 2

“จะช่วยฉันหรือว่าพระเจ้าช่วยใคร ขอรู้ใจจงแถลงในแจ้งการณ” (เรื่องพระอภัยมณี หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 หน้า 44)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของการณ คือ การณ (กา-ระ-นะ) แปลว่า การกระทำ นำมาใช้โดยการลดตัวอักษร คือ ใ้ไม่ทันขนาดที่พยางค์ท้ายของคำภาษาบาลี

ตัวอย่างที่ 3

“เมื่อเป็นเณรก็เทศน์มัทรีได้ เพราะเจาะจับใจดิชยัน” (เรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนพลายแก้วแต่งงานกับนางพิม หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 หน้า 92)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของเณร คือ สามเณร (สา-มะ-เน-ระ) แปลว่า เหล่าก่อนของสมณะ นำมาใช้โดยการลดตัวอักษร คือ ตัดส่วนหน้าของคำออกใช้แต่ส่วนหลัง

ตัวอย่างที่ 4

“พอเวลาสายัณห์ตะวันชาย ได้กระด่ายตะกวดควางมาอย่างแคง” (เรื่องนิราศเมืองแกลง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 68)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของสายัณห์ คือ สายัญห แปลว่า เวลาเย็น นำมาใช้โดยการลดตัวอักษร คือ ใ้ไม่ทันขนาดที่พยางค์ท้ายของรูปศัพท์

ตัวอย่างที่ 5

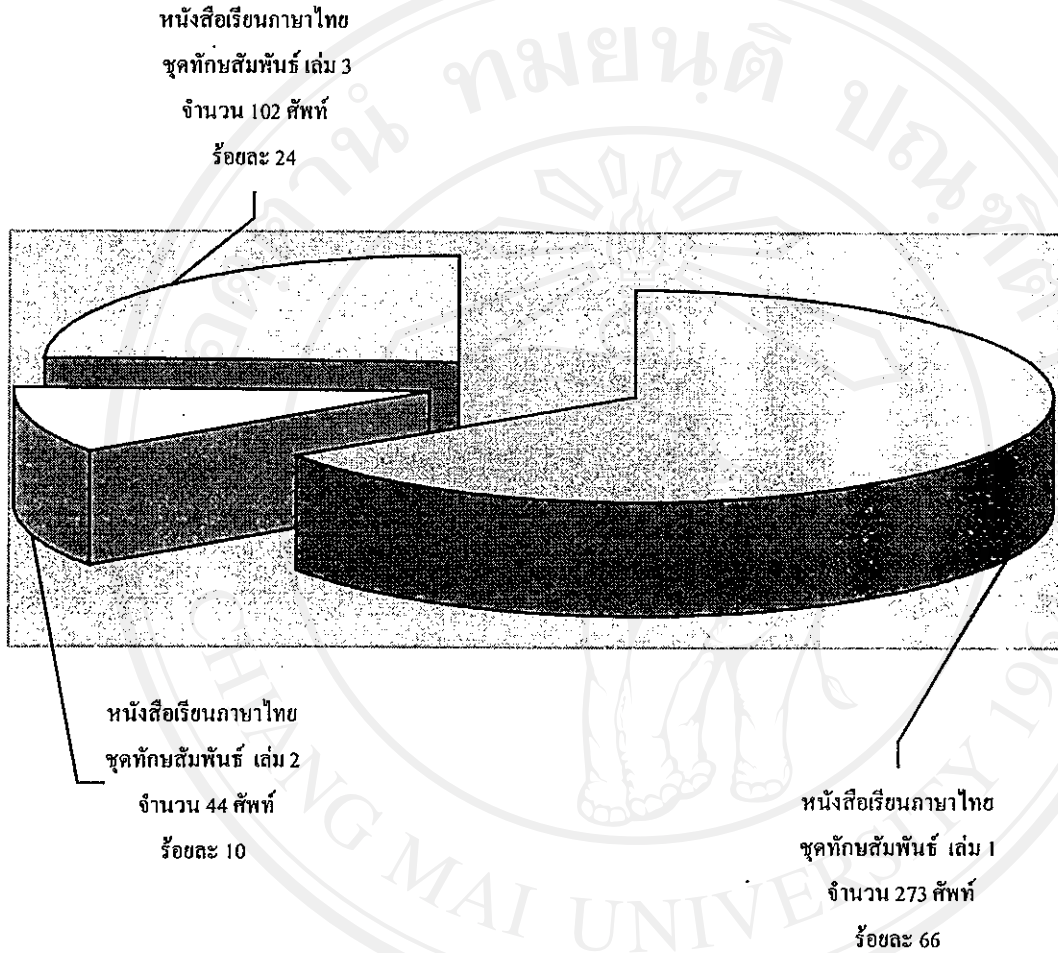
“แก่พระยาพิเภกอสูรี ถ้วนถึมิให้แถลงวิญญาณ” (เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 92)

รูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมของวิญญาณ คือ วิญญาณ แปลว่า ความรู้สึก นำมาใช้โดยการลดตัวอักษร คือ ใ้ไม่ทันขนาดที่พยางค์ท้ายของรูปศัพท์

จากผลการวิเคราะห์การใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การคงตามรูปเดิมของรูปศัพท์ภาษาบาลีนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การเปลี่ยนรูปสระของรูปศัพท์ภาษาบาลีเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้บางส่วน คือ เปลี่ยนรูปสระ อะ เป็น อา เปลี่ยนรูปสระ อิ เป็น อี เปลี่ยนรูปสระ อุ เป็น อู หรือ โอ เปลี่ยนรูปสระ อี หรือ อี เป็น เอีย เปลี่ยนรูปสระ อี เป็น อี และเปลี่ยนรูปสระ อะ เป็น เอ ส่วนการเปลี่ยนรูปสระ อี เป็น อี เปลี่ยนรูปสระ อี เป็น อือ และเปลี่ยนรูปสระ อี เป็น เอ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

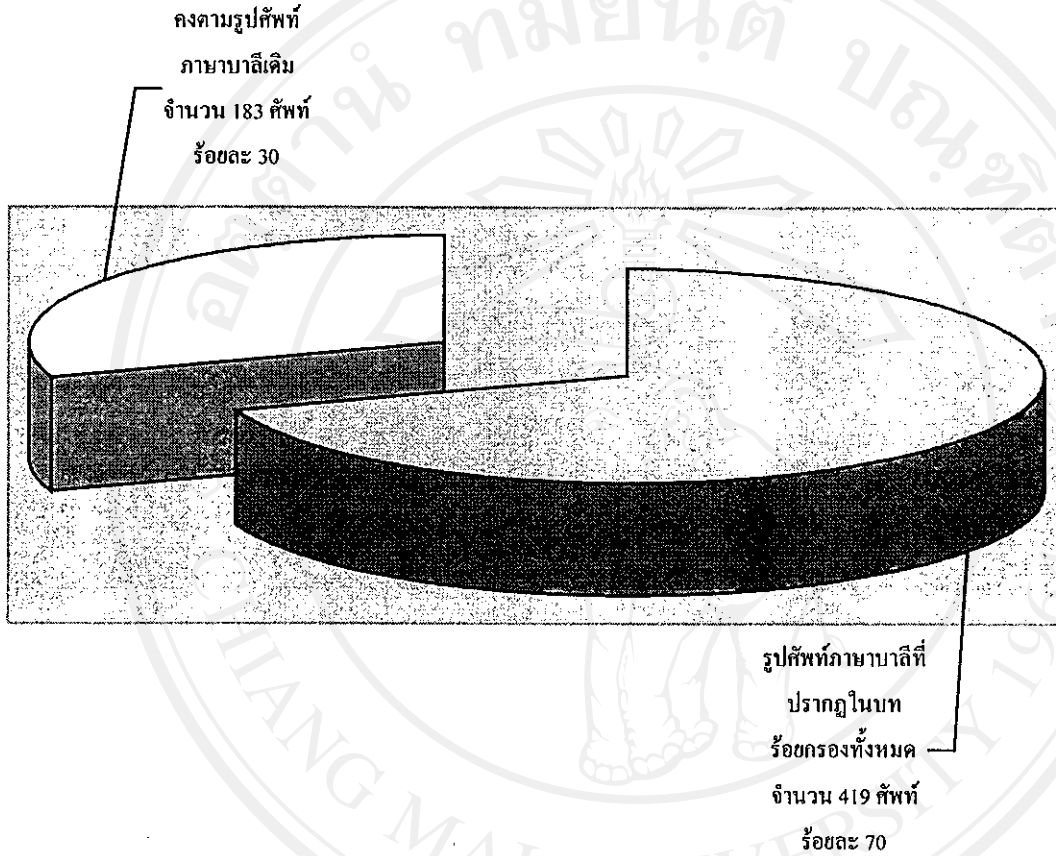
นอกเหนือไปจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ เปลี่ยนรูปสระ อา เป็น อะ เปลี่ยนรูปสระ โอ เป็น สระ อุ เปลี่ยนรูปสระ อะ เป็น อี และเปลี่ยนรูปสระ อา เป็น อี ส่วนการเปลี่ยนรูปพยัญชนะของคำภาษาบาลีเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทั้งหมด คือ เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ป เป็น บ เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ค เป็น ด เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ว เป็น พ และเปลี่ยนรูปพยัญชนะ ฎ เป็น ฏ การคงความหมายเดิมและเปลี่ยนความหมายของรูปศัพท์ภาษาบาลีเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การออกเสียงของรูปศัพท์ภาษาบาลีเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทั้งหมด คือ ออกเสียงตามรูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมและออกเสียงผิดไปจากรูปศัพท์ภาษาบาลีเดิม ส่วนการเพิ่มตัวอักษรและลดตัวอักษรของรูปศัพท์ภาษาบาลีก็เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ในรูปของคำสนธิ คำสมาส คำตัดและคำแผลง อีกด้วย

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมिवงกลมแสดงความถี่จำนวนการใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรอง
หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
เล่ม 1, 2 และ 3 ตามลำดับ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 เรื่อง

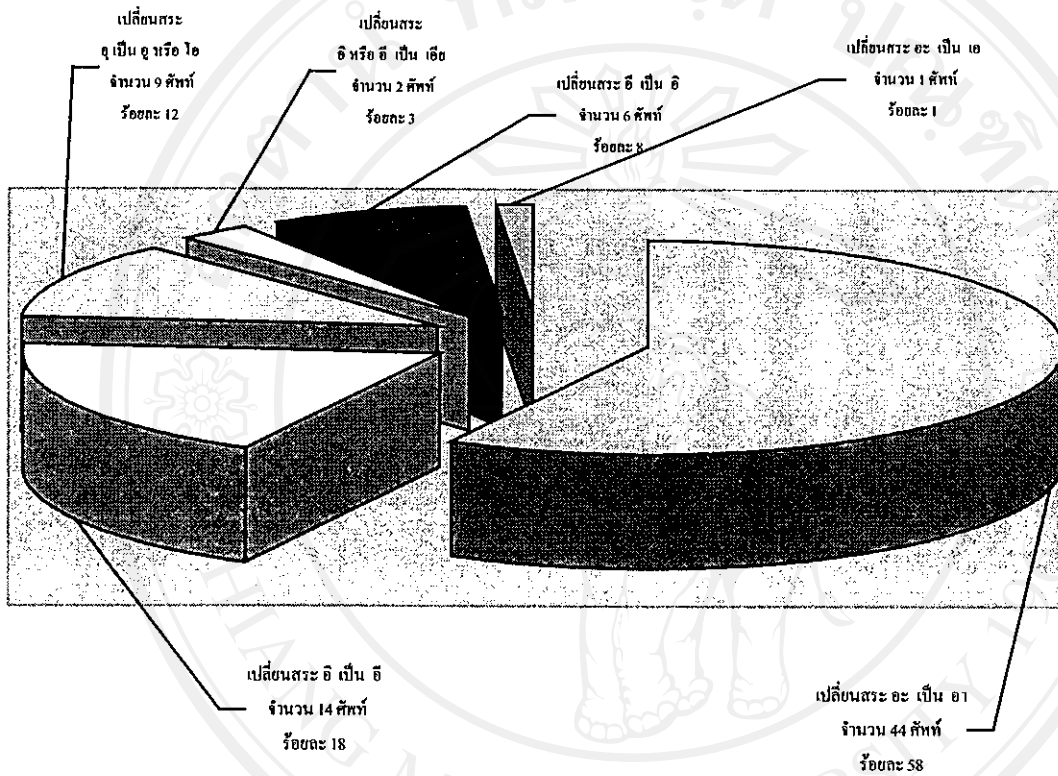
- หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 จำนวน 273 ศัพท์
- หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 จำนวน 44 ศัพท์
- หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 จำนวน 102 ศัพท์

แผนภูมิที่ 2 แผนภูมิวงกลมแสดงความถี่จำนวนการใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ด้านการคงตามรูปศัพท์ภาษาบาลีเดิม

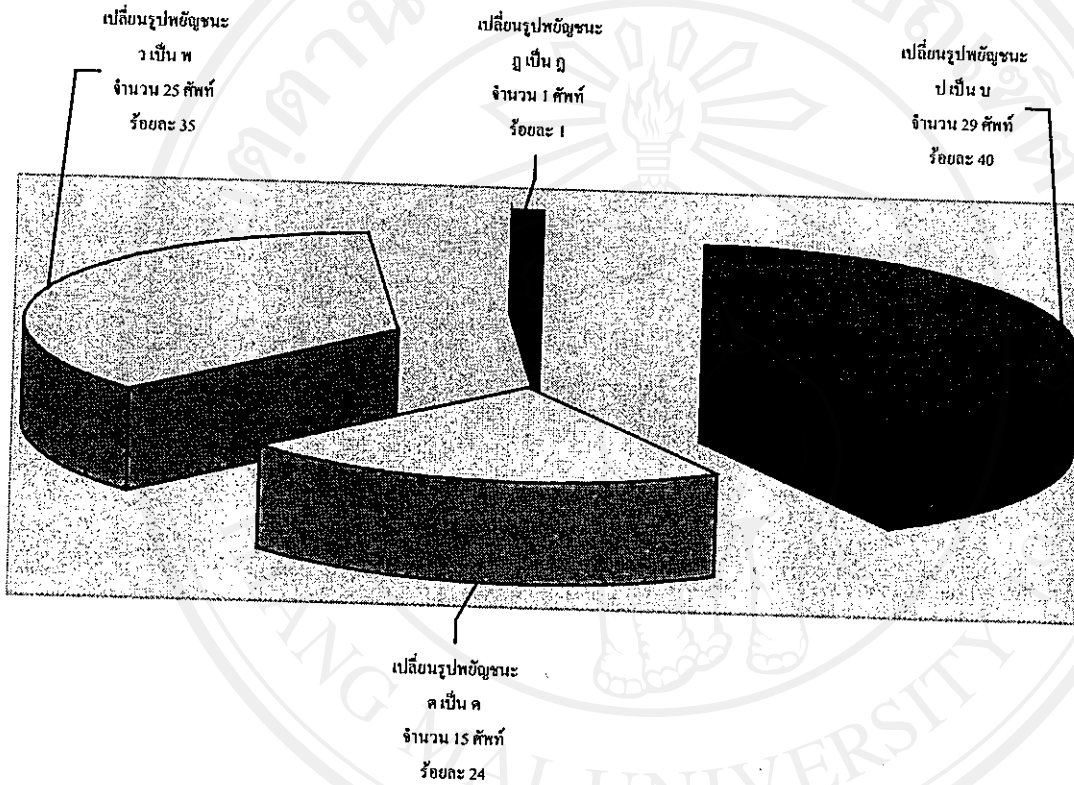
- รูปศัพท์ภาษาบาลีที่ปรากฏในบทร้อยกรองทั้งหมด จำนวน 419 ศัพท์
- คงตามรูปศัพท์ภาษาบาลีเดิม จำนวน 183 ศัพท์

แผนภูมิที่ 3 แผนภูมिवงกลมแสดงความถี่จำนวนการใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรอง
หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ด้านการเปลี่ยนรูปสระ

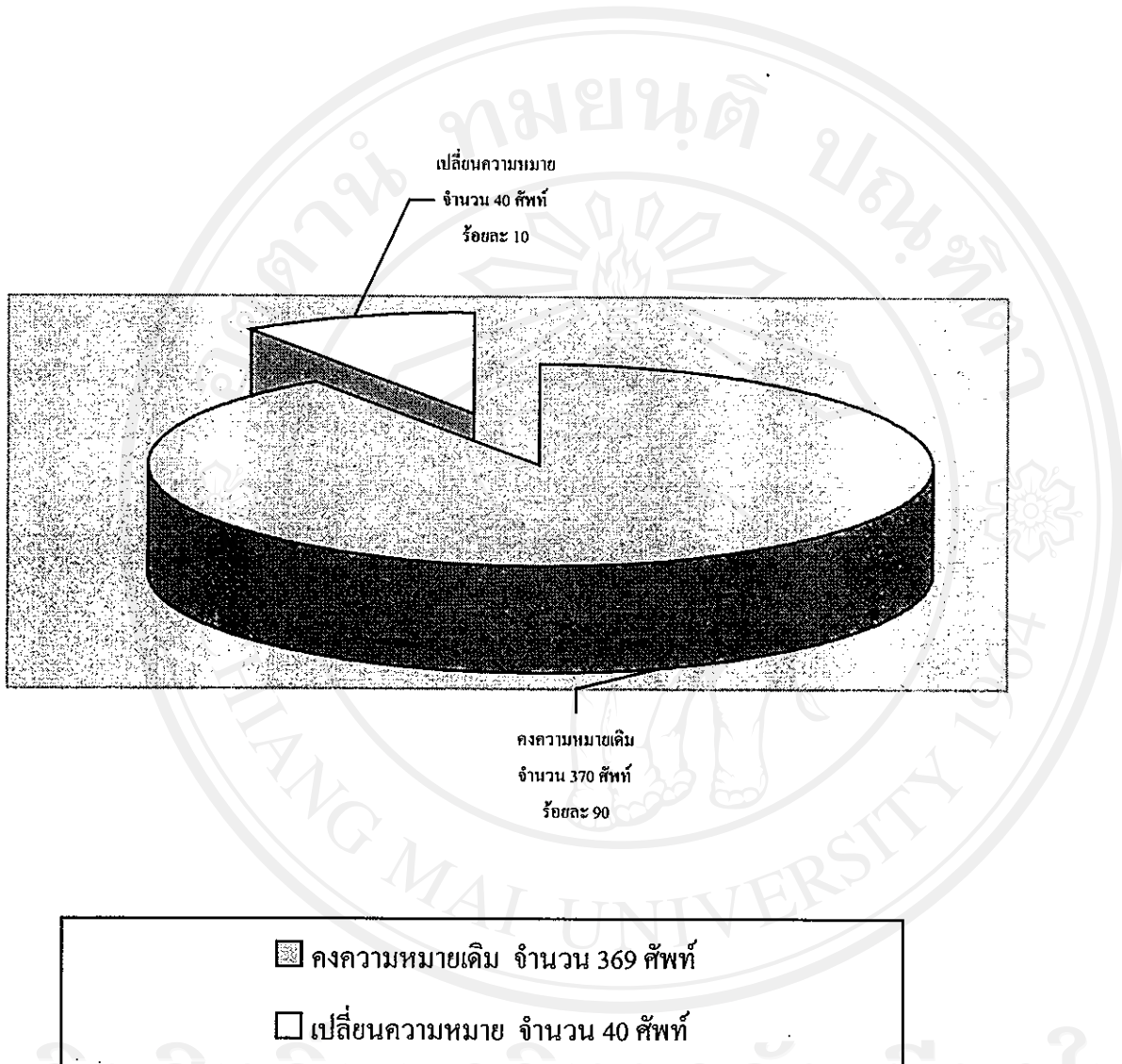
- เปลี่ยนสระ อะ เป็น อา จำนวน 44 ศัพท์
- เปลี่ยนสระ อี เป็น อี จำนวน 14 ศัพท์
- เปลี่ยนสระ อู เป็น อุ หรือ โอ จำนวน 9 ศัพท์
- เปลี่ยนสระ อี หรือ อี เป็น เอีย จำนวน 2 ศัพท์
- เปลี่ยนสระ อี เป็น อี จำนวน 6 ศัพท์
- เปลี่ยนสระ อะ เป็น เอ จำนวน 1 ศัพท์

แผนภูมิที่ 4 แผนภูมิวงกลมแสดงความถี่จำนวนการใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการเปลี่ยนรูปพยัญชนะ

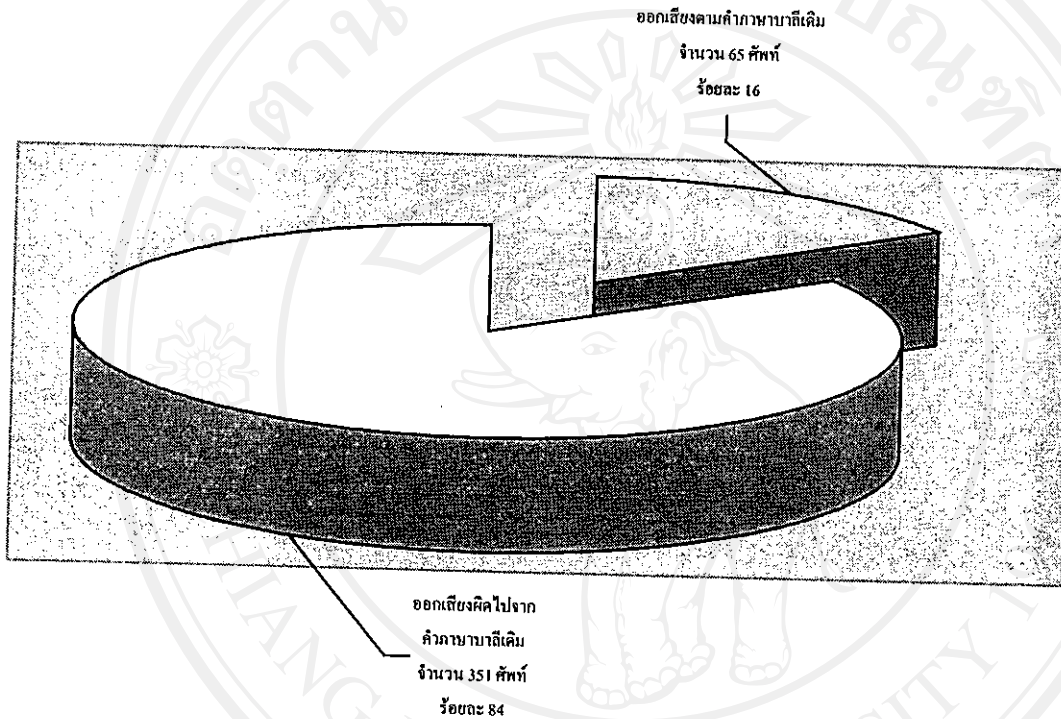
- เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ป เป็น บ จำนวน 29 คำศัพท์
- เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ค เป็น ค จำนวน 15 คำศัพท์
- ▣ เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ว เป็น พ จำนวน 25 คำศัพท์
- เปลี่ยนรูปพยัญชนะ ฎ เป็น ฎ จำนวน 1 คำศัพท์

แผนภูมิที่ 5 แผนภูมิวงกลมแสดงความถี่จำนวนการใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรอง หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านความหมาย (ความหมายคงเดิมและเปลี่ยนความหมาย)

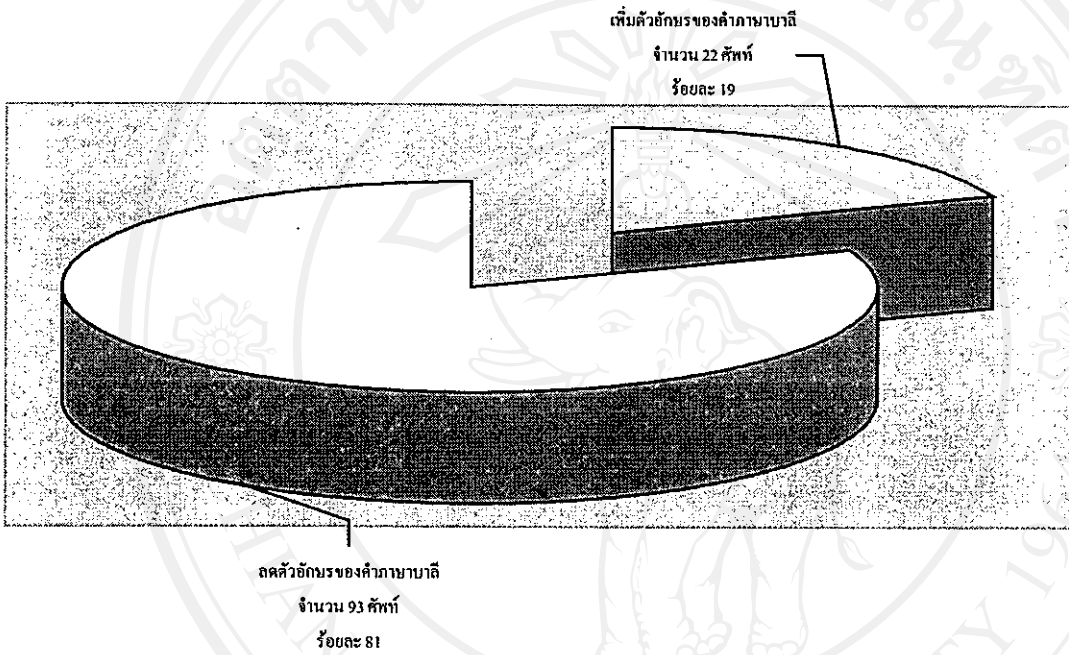
แผนภูมิที่ 6

แผนภูมิวงกลมแสดงความถี่จำนวนการใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรอง
หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ด้านการออกเสียง (ออกเสียงตามรูปศัพท์เดิมและผิด ไปจากรูปศัพท์เดิม)

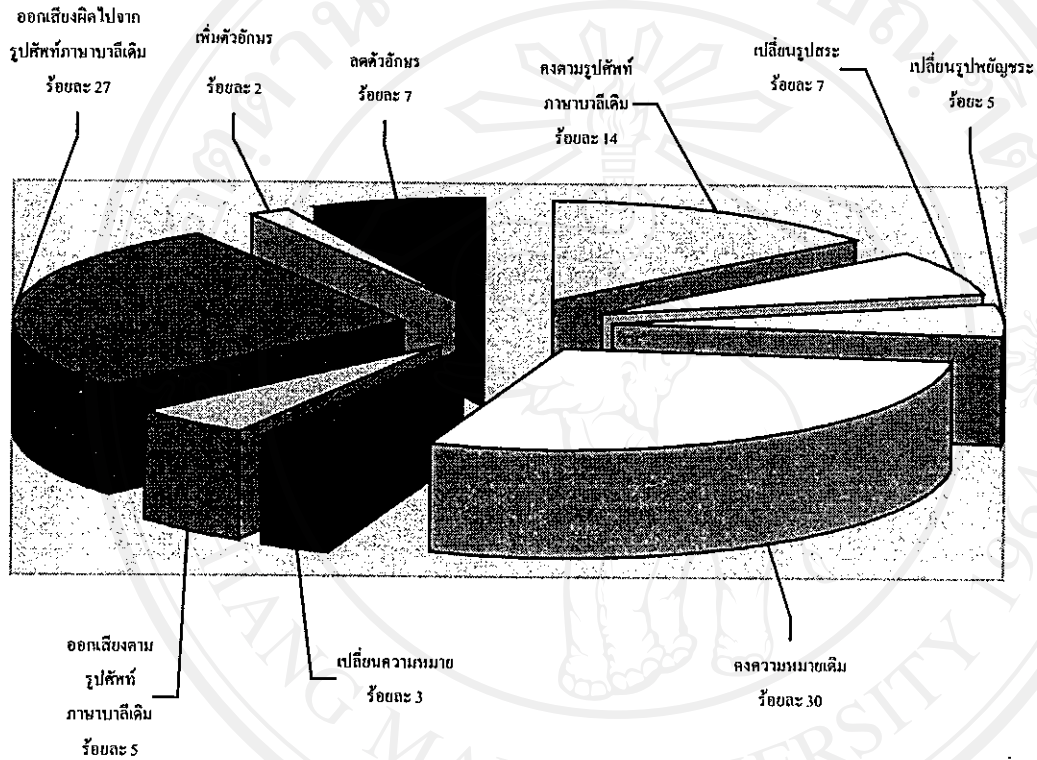
- ออกเสียงตามรูปศัพท์ภาษาบาลีเดิม จำนวน 65 ศัพท์
- ออกเสียงผิดไปจากรูปศัพท์ภาษาบาลีเดิม จำนวน 350 ศัพท์

แผนภูมิที่ 7 แผนภูมิมวงกลมแสดงความถี่จำนวนการใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรอง
หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ด้านการเพิ่ม / ลด ตัวอักษรของรูปศัพท์ภาษาบาลี

- เพิ่มตัวอักษรของรูปศัพท์ภาษาบาลี จำนวน 22 ศัพท์
- ลดตัวอักษรของรูปศัพท์ภาษาบาลี จำนวน 93 ศัพท์

แผนภูมิที่ 8 แผนภูมิวงกลมแสดงความถี่จำนวนการใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรอง
หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
โดยภาพรวมของรูปศัพท์ภาษาบาลี

- คงตามรูปศัพท์ภาษาบาลีเดิม
- เปลี่ยนรูปสระ
- เปลี่ยนรูปพยัญชนะ
- คงความหมายเดิม
- เปลี่ยนความหมาย
- ออกเสียงตามรูปศัพท์ภาษาบาลีเดิม
- ออกเสียงผิดไปจากรูปศัพท์ภาษาบาลีเดิม
- เพิ่มตัวอักษร
- ลดตัวอักษร

แนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมหลักภาษา วิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
จากผลการวิเคราะห์การใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย
ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

จากผลการวิเคราะห์การใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ศึกษาได้นำการใช้รูปศัพท์ภาษาบาลีในด้านการคง ตามรูปเดิม การเปลี่ยนรูปสระ การเปลี่ยนรูปพยัญชนะ การคงความหมายเดิม การเปลี่ยน ความหมาย การออกเสียง การเพิ่มตัวอักษรและการลดตัวอักษรของรูปศัพท์ภาษาบาลี มาเป็น แนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมหลักภาษา วิชาภาษาไทย โดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของ หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ 3 แบบฝึก ดังนี้

แบบฝึกเสริมที่ 1 เขียนรูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนรูปศัพท์ภาษาบาลีได้ถูกต้องตามรูปศัพท์เดิม

แนวการสร้าง จากผลการวิเคราะห์ที่ได้ จะเห็นได้ว่ารูปศัพท์ภาษาบาลีที่ปรากฏในบทร้อยกรอง หนังสือเรียนภาษาไทยมีลักษณะที่แตกต่างกันอยู่มาก ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความคิดว่าควรให้นักเรียน ได้ฝึกฝนการเขียนรูปศัพท์ภาษาบาลีให้ถูกต้องตามรูปศัพท์เดิม จึงนำรูปศัพท์ภาษาบาลีมาสร้าง แบบฝึกโดยให้นักเรียนเขียนรูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมตามที่กำหนดให้

แบบฝึกเสริมที่ 2 เขียนคำอ่านรูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเขียนคำอ่านรูปศัพท์ภาษาบาลีที่เป็นภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

แนวการสร้าง จากผลการวิเคราะห์รูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย มี รูปศัพท์ภาษาบาลีที่นำมาใช้แล้วอ่านออกเสียงผิดไปจากรูปศัพท์ภาษาบาลีเดิมอยู่มาก ผู้ศึกษาจึงได้ นำรูปศัพท์ภาษาบาลีมาสร้างแบบฝึก เพื่อเป็นการให้นักเรียนได้ฝึกเขียนคำอ่าน ทั้งคำอ่านตาม รูปศัพท์เดิมและผิดไปจากรูปศัพท์เดิม

แบบฝึกเสริมที่ 3 จงระบุรูปศัพท์ภาษาบาลีที่เมื่อนำมาใช้แล้วออกเสียงตามเดิมหรือว่าผิดไปจากเดิม

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนฝึกฝนการอ่านและการออกเสียงของรูปศัพท์ภาษาบาลี

แนวการสร้าง จากผลการวิเคราะห์รูปศัพท์ภาษาบาลีในบทร้อยกรองหนังสือเรียนภาษาไทย มี รูปศัพท์ภาษาบาลีที่นำมาใช้แล้วออกเสียงตามรูปศัพท์เดิมและผิดไปจากรูปศัพท์เดิมอยู่มาก ผู้ศึกษา จึงได้นำรูปศัพท์ภาษาบาลีด้านการออกเสียงมาสร้างแบบฝึก เพื่อเป็นการให้นักเรียนได้ฝึกฝนการ อ่านและการออกเสียงรูปศัพท์ภาษาบาลีได้อย่างถูกต้อง